ПРЕПОРЪКИ

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2022/822 НА КОМИСИЯТА

от 18 май 2022 година

относно ускоряване на процедурите за издаване на разрешения за проекти за енергия от възобновяеми източници и улесняване на споразуменията за закупуване на електроенергия

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 292 от него,

като има предвид, че:

(1) Енергията от възобновяеми източници е в основата на прехода към чиста енергия, необходим за постигане на целите на Европейския зелен пакт, за осигуряване на достъпни цени на енергията и за намаляване на зависимостта на Съюза от изкопаеми горива и внос на енергия.

(2) Енергията от възобновяеми източници носи множество ползи за гражданите на Съюза: допринася за справяне с изменението на климата, подпомага опазването на околната среда, създава икономически растеж и работни места и допринася за водещите позиции на Съюза в областта на технологиите и промишлеността и за повишаването на устойчивостта на икономиката на Съюза.

(3) На енергийния сектор се дължат над 75 % от общите емисии на парникови газове в Съюза. Поради това ускоряването на производството на енергия от възобновяеми източници, както и разработването и внедряването на инсталации за енергия от възобновяеми източници е от жизненоважно значение, за да може Съюзът да постигне целта си за 2030 г. по отношение на енергията от възобновяеми източници, и е принос за постигането на целта на Съюза за 2030 г. за намаляване на емисиите на парникови газове с най-малко 55 % в съответствие с Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

(4) Бързото увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници е от решаващо значение за решаването на проблема с високите цени на енергията. Намалените постоянни разходи и почти нулевите променливи разходи за енергия от възобновяеми източници означават, че разходите за този вид електроенергия са били по-стабилни и по-ниски от разходите за изкопаеми горива. Ускореното внедряване на възобновяеми енергийни източници ще намали зависимостта на Съюза от (предимно внасяните) изкопаеми горива.

(5) Както се признава в съобщението „REPowerEU: Съвместни европейски действия за по-сигурна и устойчива енергия на достъпни цени“ (съобщение REPowerEU) ([2]), бързото увеличаване на използването на енергия от възобновяеми източници е от основно значение за намаляването на зависимостта на Съюза от изкопаеми горива и за постепенното прекратяване на потреблението на руски газ. Планът REPowerEU съдържа мерки, насочени към постигането на тази цел, какъвто е случаят и с европейския семестър, в чийто контекст се предлагат специфични за всяка държава препоръки относно издаването на разрешения, съобразени с обстоятелствата в отделните държави членки.

(6) В съобщението REPowerEU беше представена също инициатива за ускоряване на използването на водород, с която се удвояват целите за 2030 г. относно водорода от възобновяеми източници, за да се намали външната зависимост на Съюза от вноса на изкопаеми горива. За да произвежда 10 милиона тона водород от възобновяеми източници, Съюзът ще се нуждае от допълнителни мощности за възобновяема енергия от 80 GW до 2030 г.

(7) Проектите за енергия от възобновяеми източници по принцип се нуждаят от разрешение, за да могат да извършват предвидената дейност. Процедурите за издаване на разрешения помагат да се гарантира, че проектите са безопасни и сигурни. Сложността, разнообразието и прекомерната продължителност на тези процедури обаче представляват съществена пречка за необходимото бързо внедряване на енергията от възобновяеми източници и за постигането на по-достъпна, сигурна и устойчива енергийна система на Съюза.

([1]) Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2021 г. за създаване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на регламенти (ЕО) № 401/2009 и (ЕС) 2018/1999 (Европейски закон за климата) (ОВ L 243, 9.7.2021 г., стр. 1).

([2]) Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Европейския съвет, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „REPowerEU: Съвместни европейски действия за по-сигурна и устойчива енергия на достъпни цени, COM(2022) 108 final.

(8) Забавянията при обработването на разрешенията за проекти излагат на риск навременното постигане на целите в областта на енергетиката и климата и увеличават разходите за проектите, необходими за това. Забавянията могат да доведат и до внедряване на инсталации за енергия от възобновяеми източници с по-ниска от възможната ефективност, тъй като иновациите в тази област са много динамични.

(9) Тези пречки бяха вече установени в Директива 2001/77/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([3]), с която от държавите членки се изисква да извършат оценка на процедурите за издаване на разрешения, с цел да се намалят регулаторните и нерегулаторните пречки пред производството на електроенергия от възобновяеми източници. С Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([4]) бяха въведени изисквания за опростяване на административните процедури за разработчиците на проекти за енергия от възобновяеми източници. С Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([5]) тези изисквания се засилват. Тяхното пълно и бързо транспониране от всички държави членки значително спомага за съкращаването на административните процедури и е въпрос от първостепенен приоритет, който не търпи отлагане.

(10) Комисията подкрепя държавите членки чрез Инструмента за техническа подкрепа ([6]), като осигурява специално разработен технически експертен опит за разработването и осъществяването на реформи, включително такива, които рационализират рамката за процедурите за издаване на разрешения за проекти за енергия от възобновяеми източници и насърчават използването на корпоративни споразумения за закупуване на енергия от възобновяеми източници. Техническата подкрепа включва например укрепване на административния капацитет, хармонизиране на законодателни уредби и споделяне на съответните най-добри практики.

(11) Сроковете за процеса на издаване на разрешения, посочени в Директива (ЕС) 2018/2001, се прилагат, без да се засягат задълженията съгласно действащото право на Съюза в областта на околната среда, обжалването по съдебен ред, правните средства за защита и другите производства пред съд или правораздавателен орган, както и алтернативни механизми за разрешаване на спорове, включително процедури за жалби, извънсъдебно обжалване и средства за защита, и могат да бъдат удължавани за продължителността на тези процедури.

(12) Липсата на общественото приемане на проектите за енергия от възобновяеми източници е друга значителна пречка за изпълнението на такива проекти в много държави членки. За бъде преодолян този проблем, нуждите и гледните точки на гражданите и заинтересованите обществени групи следва да се вземат предвид на всички етапи на развитието на проекти за енергия от възобновяеми източници — от разработването на политики до пространственото планиране и разработването на проектите — и следва да се насърчават добрите практики за гарантиране на справедливо разпределение на различните въздействия на инсталациите сред местното население.

(13) Повечето от пречките във връзка с издаването на разрешения за проекти за енергия от възобновяеми източници и свързаната с тях мрежова инфраструктура, както и добрите практики за тяхното преодоляване, са установени на равнището на държавите членки.

(14) Значението на административните пречки нарасна, тъй като по отношение на други пречки бяха постигнати подобрения, като например технологичните разходи, които драстично намаляха през последните десет години, или проблемите с финансирането, които бяха облекчени от намаляването на разходите и нарастващия брой корпоративни споразумения за закупуване на енергия от възобновяеми източници.

(15) Настоящата препоръка отговаря на тези опасения, като призовава за намиране на решения в рамките на съществуващата правна уредба. Тя не засяга правото на Съюза, по-специално в областта на енергетиката и околната среда, и произтичащите от него задължения. Тя не засяга също така правилата на Съюза в областта на конкуренцията, по-специално членове 101, 102 и 106 от Договора за функционирането на Европейския съюз, нито практиката на Комисията за вземане на решения при прилагането на правилата на Съюза в областта на конкуренцията.

(16) Заедно с настоящата препоръка беше прието законодателно предложение за изменение и подсилване на разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/2001, свързани с административните процедури. Тъй като е необходимо спешно да се ускори внедряването на проекти за енергия от възобновяеми източници, държавите членки следва да започнат възможно най-скоро да определят подходящи зони на сушата и в морето и да изготвят планове за особено подходящи зони („предпочитани зони за добив на енергия от възобновяеми източници“), в съответствие с член 15б от предложението за изменение на Директива (ЕС) 2018/2001 относно издаването на разрешения.

([3]) Директива 2001/77/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 г. за насърчаване производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници на вътрешния електроенергиен пазар (ОВ L 283, 27.10.2001 г., стр. 33).

([4]) Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16).

([5]) Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 82).

([6]) Регламент (ЕС) 2021/240 на Европейския парламент и на Съвета от 10 февруари 2021 г. за създаване на Инструмент за техническа подкрепа (ОВ L 57, 18.2.2021 г., стр. 1).

(17) Морското пространствено планиране е ключов инструмент за определяне на бъдещите зони за внедряване на проекти за енергия от възобновяеми източници, както и за улесняване на многократното използване на морското пространство, включително опазването и защитата на морската среда. Съгласно Директивата за морското пространствено планиране ([7]) от държавите членки се изисква да приемат своите национални морски пространствени планове до 31 март 2021 г. Комисията настоятелно призовава държавите членки, които все още не са приложили изцяло Директивата за МПП, да изготвят и приемат свои национални планове ([8]).

(18) Пречките, произтичащи от процедурите за издаване на разрешения, могат също така да засегнат бъдещото внедряване на иновативни технологии за декарбонизация, необходими за постигане на неутралност по отношение на климата. Създаването на регулаторни лаборатории, т.е. изпитването в реална среда на иновативни технологии, продукти, услуги или подходи, които не са в пълно съответствие със съществуващата правна и регулаторна рамка, би могло да подкрепи иновациите и да улесни последващото адаптиране на регулаторната среда, с цел те да бъдат обхванати.

(19) Разработването на проекти за енергия от възобновяеми източници, частично или изцяло финансирани чрез корпоративни споразумения за закупуване, ще спомогне за ускоряване на внедряването на енергията от възобновяеми източници. Корпоративните споразумения за закупуване също така предоставят преки ползи за крайните потребители, включително като осигуряват конкурентна и предвидима цена на енергията и допринасят за програмата за корпоративна социална отговорност на дружествата в Съюза.

(20) Въпреки ежегодното нарастване на корпоративните споразумения за закупуване през последните пет години процентът на проектите за енергия от възобновяеми източници, финансирани пряко от корпоративни купувачи, е едва 15—20 % от годишния пазар. Използването на корпоративни споразумения за закупуване също така е ограничено главно до определени държави членки, до електроенергията като енергиен носител и до големи многонационални дружества, ориентирани към потребителите.

(21) Заедно с настоящата препоръка Комисията предоставя в цифров вид консолидирани набори от данни за широк спектър от съответни енергийни и екологични фактори чрез Лабораторията по география на енергетиката и промишлеността ([9]) (EIGL), за да подпомогне държавите членки при определянето на „предпочитаните зони“ за добив на енергия от възобновяеми източници с цел бързо внедряване на нови проекти за енергия от възобновяеми източници. Комисията възнамерява да доразвие този инструмент за картографиране, като включи допълнителни набори от данни и връзки към инструментите за цифрово пространствено планиране на държавите членки,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

1. За целите на настоящата препоръка и на придружаващите я насоки проектите за енергия от възобновяеми източници се разбират като обхващащи производствените съоръжения за генериране на енергия от възобновяеми източници, както са определени в Директивата за енергията от възобновяеми източници (включително под формата на водород от възобновяеми източници), както и активите, необходими за присъединяването на тези съоръжения към мрежата и за акумулирането на произведената енергия.

ПО-БЪРЗИ И ПО-КРАТКИ ПРОЦЕДУРИ

2. Държавите членки следва да гарантират, че планирането, изграждането и експлоатацията на инсталации за производство на енергия от възобновяеми източници, тяхната връзка към електроенергийната, газовата и топлофикационната мрежа, както и самата мрежа заедно с активите за акумулиране, отговарят на условията за най-благоприятна налична процедура сред техните процедури за планиране и издаване на разрешения и се считат за дейности от приоритетен обществен интерес и в интерес на обществената безопасност, с оглед на законодателното предложение за изменение и подсилване на разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/2001, свързани с административните процедури, и без да се засяга правото на Съюза.

3. Държавите членки следва да установят ясно определени, ускорени и възможно най-кратки срокове за всички стъпки, необходими за издаване на разрешения за изграждане и експлоатация на проекти за енергия от възобновяеми източници, като посочат в кои случаи и при какви обстоятелства тези срокове могат да бъдат удължавани. Държавите

([7]) Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 135).

([8]) Вж. Доклад на Комисията за напредъка по прилагането на Директивата за МПП, COM (2022) 185 окончателен от 3 май 2022 г.

([9]) https://energy-industry-geolab.jrc.ec.europa.eu/

членки следва да определят задължителни максимални срокове за всички съответни етапи на процедурата за оценка на въздействието върху околната среда. Продължителността на процедурите за издаване на разрешения за инсталиране на оборудване за слънчева енергия в изкуствени конструкции следва да бъде ограничена до максимум три месеца.

4. Държавите членки следва да установят срокове и да определят специални процедурни правила, за да се гарантира ефективността на съдебните производства, свързани с достъпа до правосъдие за проекти за енергия от възобновяеми източници.

5. Държавите членки следва да създадат един-единствен единен процес за подаване на заявления, обхващащ целия административен процес за подаване на заявления и издаване на разрешения. Едновременното подаване на заявления следва да има приоритет пред последователните заявления, ако се изискват различни разрешения, включително за имащи отношение проекти за мрежи.

6. Държавите членки следва да позволят на кандидатите да актуализират технологичните спецификации на своите проекти в периода между подаването на заявлението за разрешение и изграждането на проекти, за да се улесни внедряването на иновативни технологии.

7. При изпълнението на тези препоръки държавите членки следва да използват практиките, описани в глава I, раздел 2 от насоките, включени в приложението към настоящата препоръка.

УЛЕСНЯВАНЕ НА УЧАСТИЕТО НА ГРАЖДАНИТЕ И ОБЩНОСТТА

8. Държавите членки следва да стимулират участието на гражданите, включително на домакинствата с ниски и средни доходи, и на енергийните общности, в проекти за енергия от възобновяеми източници, както и да предприемат мерки за насърчаване на прехвърлянето на ползите от енергийния преход към местните общности, като по този начин повишават общественото приемане и ангажираност.

9. Държавите членки следва да прилагат опростени процедури за издаване на разрешения за общностите за енергия от възобновяеми източници, включително за присъединяването към мрежата на инсталациите, притежавани от общността, и да намалят до минимум процедурите и изискванията за лицензиране на производството, включително за потребителите на собствена електроенергия от възобновяеми източници.

10. При изпълнението на тези препоръки държавите членки следва да използват практиките, описани в глава I, раздел 5, буква в) и раздел 6, буква а) от насоките в приложението към настоящата препоръка.

ПОДОБРЯВАНЕ НА ВЪТРЕШНАТА КООРДИНАЦИЯ

11. Държавите членки следва да осигурят рационализиране и ефективна координация между националните, регионалните и общинските равнища по отношение на ролите и отговорностите на компетентните органи, както и на приложимото законодателство, разпоредби и процедури за разрешаване на проекти за енергия от възобновяеми източници.

12. Държавите членки следва да създадат „обслужване на едно гише“ за издаване на разрешения за проекти за енергия от възобновяеми източници, изисквани съгласно Директива (ЕС) 2018/2001, така че да се ограничи броят на участващите органи до необходимия минимум и да се постигне максимална ефективност, като се вземат предвид публичните ресурси и ползите от концентрирането на технологичния, екологичния и правния експертен опит.

13. Държавите членки следва да въведат правила, съгласно които липсата на отговор от страна на компетентния орган или органи в рамките на установените срокове води до приемането на дадено искане на съответния етап от процедурата за издаване на разрешение за проекти за енергия от възобновяеми източници (т.нар. „положително административно мълчание“), освен ако този отговор не се изисква от законодателството на Съюза или националното законодателство.

14. При изпълнението на тези препоръки държавите членки следва да използват практиките, описани в глава I, раздел 3 от насоките, включени в приложението към настоящата препоръка.

ЯСНИ И ЦИФРОВИЗИРАНИ ПРОЦЕДУРИ

15. Държавите членки следва да предоставят на кандидатите ясна, пълна и прозрачна информация относно всички изисквания и процедурни етапи, включително процедурите за подаване на жалби, в началото на процедурата за издаване на разрешение за проекти за енергия от възобновяеми източници.

16. Държавите членки следва да въведат при издаването на разрешения изцяло цифрови процедури и електронна комуникация, които да заменят използването на хартия. Съответната информация следва да се предоставя централно на разработчиците на проекти като част от онлайн процедурен наръчник, включително образци на заявления, проучвания и данни в областта на околната среда, както и информация относно възможностите за участие на обществеността и административните такси.

17. При изпълнението на тези препоръки държавите членки следва да използват практиките, описани в глава I, раздел 3 от насоките, включени в приложението към настоящата препоръка.

ДОСТАТЪЧНО ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ И УМЕНИЯ

18. Държавите членки следва да осигурят достатъчен и подходящ персонал със съответните умения и квалификации за своите органи за издаване на разрешения и за органите за оценка на въздействието върху околната среда.

19. Държавите членки следва да използват наличните възможности за финансиране на равнището на Съюза и на национално равнище за повишаване на квалификацията и преквалификация, по-специално на регионално и местно равнище, и да обмислят създаването на алианс за секторно сътрудничество в областта на уменията, за да се преодолее недостигът на умения на персонала, работещ по процедурите за издаване на разрешения и по оценки на въздействието върху околната среда.

20. При изпълнението на тези препоръки държавите членки следва да използват практиките, описани в глава I, раздел 4 от насоките, включени в приложението към настоящата препоръка.

ПО-ДОБРО ОПРЕДЕЛЯНЕ И ПЛАНИРАНЕ НА МЕСТАТА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПРОЕКТИТЕ

21. Държавите членки следва бързо да определят подходящи зони на сушата и в морето за проекти за енергия от възобновяеми източници, в съответствие с техните национални планове в областта на енергетиката и климата и с техния принос за постигане на преразгледаната цел за енергията от възобновяеми източници за 2030 г. Като част от този процес на картографиране ограничен брой ясно определени зони следва да бъдат набелязани като особено подходящи за развиването на енергията от възобновяеми енергийни източници (предпочитани зони за добив на енергия от възобновяеми източници), като същевременно се избягват във възможно най-голяма степен екологично ценните райони и се дава приоритет, наред с другото, на земи с влошено качество, които не могат да се използват в селското стопанство. За тази цел държавите членки се насърчават да използват актуализираните набори от данни, налични в Лабораторията по география на енергетиката и промишлеността ([10]) (EIGL).

22. Държавите членки следва да ограничат до необходимия минимум „изключените зони“, в които не могат да бъдат развивани проекти за енергия от възобновяеми източници. Те следва да предоставят ясна и прозрачна информация с мотивирана обосновка относно ограниченията, свързани с разстоянието до жилищните зони и зоните за военно или гражданско въздухоплаване. Ограниченията следва да се основават на доказателства и да бъдат формулирани по такъв начин, че да изпълняват предназначението си, като същевременно предоставят максималното налично пространство за развитие на проекти, като се вземат предвид други ограничения на пространственото планиране.

23. Държавите членки следва да рационализират изискванията за оценка на въздействието върху околната среда за проектите за енергия от възобновяеми източници, доколкото това е възможно от правна гледна точка, като прилагат наличните технически насоки за съгласуване на внедряването на енергия от възобновяеми източници и законодателството на Съюза в областта на околната среда и интегрират оценката на въздействието върху околната среда с други приложими екологични оценки в обща процедура. Държавите членки следва да използват систематично определяне на обхвата ([11]) или да го направят задължително, за да се подобри качеството на процеса на оценка на въздействието върху околната среда.

([10]) https://ec.europa.eu/energy-industry-geography-lab

([11]) Определяне на обхвата означава изготвяне на становище относно обхвата и степента на изчерпателност на информацията за околната среда, която трябва да бъде представена под формата на доклад за оценка на въздействието върху околната среда.

24. Държавите членки следва да гарантират, че отделни случаи на смърт или обезпокояване на диви птици и защитени видове съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета ([12]) не са пречка за развитието на проекти за енергия от възобновяеми източници, като изискват от тези проекти да включват, когато е целесъобразно, мерки за смекчаване на последиците с цел ефективно предотвратяване във възможно най-голяма степен на такива случаи на смърт или обезпокояване чрез мониторинг на ефективността на тези проекти и в светлината на получената от мониторинга информация да предприемат необходимите допълнителни мерки, гарантиращи, че тези случаи нямат значително отрицателно въздействие върху популацията на съответните видове. Ако това бъде направено, единични случаи на смърт или обезпокояване на отделни екземпляри не следва да се считат за умишлени и поради това не следва да попадат в обхвата на член 12, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО, нито в обхвата на член 5 от Директива № 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([13]).

25. Държавите членки следва да насърчават участието на обществеността на ранен етап за целите на определянето на пространствени планове, насърчаването на многократното използване на обекти и гарантирането на прозрачност относно това къде и как могат да се изграждат или инсталират проекти за енергия от възобновяеми източници, включително малки инсталации на общинско равнище. Държавите членки следва да се стремят към координирано планиране на мрежите и мощностите за производство на енергия от възобновяеми източници на всички равнища, включително в контекста на регионалното сътрудничество.

26. При изпълнението на тези препоръки държавите членки следва да използват практиките, описани в глава I, раздел 5 от насоките, включени в приложението към настоящата препоръка.

ПО-ЛЕСНО ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ КЪМ МРЕЖАТА

27. Държавите членки следва да прилагат дългосрочно планиране на мрежата и инвестиции в нея в съответствие с планираното разширяване на производствените мощности за енергия от възобновяеми източници, като вземат предвид бъдещото потребление и целта за неутралност по отношение на климата.

28. Държавите членки следва да установят опростени процедури за модернизиране на съществуващи централи за енергия от възобновяеми източници, включително рационализирани процедури за оценка на въздействието върху околната среда, и да приемат опростена процедура за уведомяване за присъединяването им към мрежата, когато не се очаква това да има значителни въздействия върху околната среда или обществото.

29. Държавите членки следва да гарантират, че системните оператори i) прилагат прозрачна и цифрова процедура за заявленията за присъединяване към мрежата; ii) предоставят информация относно преносните способности на мрежата; и iii) оптимизират използването на преносната способност на мрежата, като позволяват използването ѝ от електроцентрали, съчетаващи множество допълващи се технологии.

30. Държавите членки следва да осигурят правна сигурност за промяната на предназначението на тръбопроводите за природен газ към водород, като посочат ясно какви разрешения ще се изискват и като позволят запазване на завареното положение по отношение на техните съществуващи разрешения.

31. При изпълнението на тези препоръки държавите членки следва да използват практиките, описани в глава I, раздел 6 от насоките, включени в приложението към настоящата препоръка.

ИНОВАТИВНИ ПРОЕКТИ

32. Държавите членки се насърчават да въведат регулаторни лаборатории, чрез които да се предоставят целеви освобождавания от националната, регионалната или местната законодателна или регулаторна рамка за иновативни технологии, продукти, услуги или подходи, с цел да се улесни издаването на разрешения в подкрепа на внедряването и системната интеграция на производството и акумулирането на енергията от възобновяеми източници, както и на други технологии за декарбонизация в съответствие със законодателството на Съюза.

([12]) Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7).

([13]) Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7).

УЛЕСНЯВАНЕ НА СПОРАЗУМЕНИЯТА ЗА ЗАКУПУВАНЕ НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЯ

33. Държавите членки следва бързо да премахнат всички необосновани административни или пазарни пречки пред корпоративните споразумения за закупуване на енергия от възобновяеми източници, по-специално за да ускорят използването на корпоративни споразумения за закупуване на енергия от възобновяеми източници от страна на малките и средните предприятия.

34. Държавите членки следва да изготвят, планират и прилагат схеми за подпомагане и гаранции за произход по такъв начин, че те да позволяват сключването на корпоративни споразумения за закупуване на енергия от възобновяеми източници, да са съвместими с тях и да ги допълват.

35. При изпълнението на тези препоръки държавите членки следва да използват практиките, описани в глава II от насоките, включени в приложението към настоящата препоръка.

МОНИТОРИНГ, ДОКЛАДВАНЕ И ПРЕГЛЕД

36. Държавите членки следва да създадат звено за контакт, чиято задача е редовно да следи основните пречки в процеса на издаване на разрешения и да се занимава с проблемите, възникващи пред разработчиците на проекти за енергия от възобновяеми източници.

37. Държавите членки следва да съобщават на Комисията на всеки две години, считано от март 2023 г., като част от интегрираните национални доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата, които се представят съгласно член 17 от Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета ([14]), цялата налична подробна информация относно степента на изпълнение на настоящата препоръка.

38. Комисията ще направи преглед на изпълнението на настоящата препоръка две години след приемането ѝ и ще прецени дали са необходими допълнителни мерки, като вземе предвид информацията, предоставена от държавите членки.

Съставено в Брюксел на 18 май 2022 година.

За Комисията
Kadri SIMSON
Член на Комисията

([14]) Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 1).